

عنوان مقاله:

منصب داروغه در دوره صفویه

محل انتشار:

پژوهش نامه تاریخ اجتماعی و اقتصادی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

شهرام یوسفی فر - دانشیار گروه تاریخ، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

محمد بختیاری - دانشجوی دکتری تاریخ، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)

خلاصه مقاله:

در دوره صفویه برخی از وجوه ساختاری و عملکردی مناصب اجرایی کشور دگرگونی هایی را از سر گذرانید و در جریان آن شماری از آن مناصب به منظور اثربخشی بیش تر در مأموریت های اداری، سیاسی، اقتصادی، و اجتماعی مربوط توسعه و تکامل یافت. از آن جمله منصب داروغه، که پیدایش آن به دوره قبل از صفویه مربوط بود، در این دوره برخی دگرگونی های ساختاری و عملکردی را پذیرا شد و در نتیجه آن نقش و عملکرد اداری و سیاسی آن به همراه منزلت و جایگاه اجتماعی آن، تحول یافت. الگوی ساختار و عملکرد منصب داروغه که در دوره صفویه ظاهر شد، در ادوار بعد میل به انحطاط یافت و در اواخر دوره قاجار زوال یافت. در این مقاله بررسی تاریخی مبتنی بر اسناد و داده های موجود در منابع، از ساختار و عملکرد منصب داروغه در دوره صفوی، صورت می گیرد. نتیجه این تحقیق نشان می دهد در این دوره به علت توسعه کارکردهای این منصب، این عنوان برای صاحب منصبان نظامی و اداری، استفاده می شد و داروغه ها نقش و عملکردهای گوناگون و مهمی در حوزه های اجرایی، قضا، و امنیت اجتماعی برعهده داشتند. اهمیت و منزلت اداری و اجتماعی دارندگان این منصب سبب می شد آنان افزون بر وظایف اصلی خود گاه به عنوان سفیر، مشاور، و عامل مالی به کار گرفته شوند و مأموریت نظامی و مواردی دیگر را به عهده بگیرند.

کلمات کلیدی:

داروغه، صفویه، عامل قضایی، مناصب اداری، امنیت اجتماعی، داروغه دفترخانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1356135>

